

ZVON

ZPRAVODAJ FARNOSTI ŘÍČANY

P O D Z I M | 2 0 1 8

***„Nevšímej si věci
dočasných, protože
tvoříš pro věčnost
a ve věčnosti stojíš.“***

Občas si je ale všímat třeba.

Milí přátelé,

péče o farnost je zaměřena především na správu věcí duchovních. Přesto občas přicházejí okamžiky, kdy je třeba pečovat také o věci hmotné. I když se v posledních letech podařilo mnohé vybudovat a zrekonstruovat, stále jsou v naší farnosti některé kostely ve velmi špatném stavu a na opravu teprve čekají. Během letošních prázdnin se podařilo zrekonstruovat kapli Panny Marie Lurdské ve Všestarech, která byla jednou z oněch čekajících. Veliké díky patří vedení obce, které zajistilo

financování prací. Požehnání zrekonstruované kaple proběhlo na slavnost svatého Václava v pátek 28. září. Mše svatá byla doprovázena smíšeným pěveckým sborem *A my taky* z Liberce. Děkuji všem, kteří se slavnosti zúčastnili!

V současné době také pokračují stavební práce na opravě interiéru kostela sv. Bartoloměje v Popovičkách. Věříme, že vánoční svátky oslavíme v již opraveném kostele.

Jak jsem ale zmínil na začátku, je třeba pečovat hlavně o věci duchovní. V nedávno nově otevřeném Domově seniorů Říčany-Voděrádky jsme zavedli pravidelné slavení mší svatých (první pondělí v měsíci). Mše svatá také jednou za čtrnáct dní slavíme v Domově Pod Kavčí Skálou a každé pondělí v Domově s pečovatelskou službou Senior.

Těším se na setkání s vámi, ať už při společných bohoslužbách, nebo v rámci jiných aktivit farnosti.

P. Matěj

Foto: Rudolf Flachš

Farní tábor 2018

Letos jsme se v prvních červencových dnech společně vydali do tajemné říše Arkenie. V říši vládne královna Adaline, která pobývá na hradě Anvard. Do Arkenie ale jednou přišel zlý Ronin a ten začal zemi ničit. Naštěstí jsme společně s královnou Adaline a její kamarádkou Agnes, s elfy, trpaslíky, pouštními džiny a vodními ďasý zakročili a zlému Roninovi se postavili. Dostat území zpět nebylo jednoduché. Nejprve se každá rasa dozvěděla něco o svých schopnostech, které mohla následně využívat při bojích o území. Vodní ďasové nás vzali do svého jezera, kde nám dovolili se koupat a dokonce nás pozvali na bál, který se konal na vodní hladině. Elfové nám ukázali tajemství svých hlubokých lesů. Trpaslíci nás zavedli do tajných chodeb v podzemí pod horami, kde jsme se museli schovat před skřety a pak najít opět cestu ven. V poušti jsme společně s pouštními džiny i ostatními zachraňovali vysychající oázu. Během naší cesty jsme se samozřejmě setkali i s Roninem a jeho armádou, ale v boji jsme obstáli. Nakonec jsme zjistili, že

Ronin býval hodný, ale je zakletý, proto jsme museli najít lektvar, který ho zachrání. Lektvar jsme úspěšně získali. Ronin ho vypil, požádal o ruku královnu Adaline a zakončením naší cesty za záchranou říše Arkenie byla velká svatba s hostinou.

Anna Zavadilová

Medžugorje

Na přelomu července a srpna jsme se spolu se zájezdem (který duchovně doprovázeli otec Matěj a otec Timotej) vydali do Medžugorje. V prvních srpnových dnech zde již tradičně probíhá Mladifest – křesťanský festival nejen pro mladé lidi z celého světa.

Do Bosny a Hercegoviny jsme dorazili pár dnů před začátkem festivalu, takže jsme si v klidu mohli prohlédnout celé město včetně hory Podbrdo, kde se zjevila poprvé Panna Maria, a hory Križevac. Navštívili jsme také nedaleké město Mostar. V následujících dnech jsme věnovali náš volný čas programu Mladifestu. Po ranní modlitbě v devět hodin následovaly přednášky, které byly zakončeny svědectvím. Po přestávce na oběd se konal odpolední blok přednášek, na který navazovala modlitba růžence a mše svatá.

Každý den jsme završili večerní modlitbou. Ta mívala různé podoby – adorace, modlitba se svíčkami nebo žehnání jednotlivým státům. Přednášky byly různorodé a velmi zajímavé. Celým festivalem nás provázelo téma Žít z Božího slova. Další přednášky se zaměřovaly na vztah člověka s Bohem, svatou zповěď, společenství rodiny nebo na soustředěnou upřímnou modlitbu.

Mým největším zážitkem byl noční výstup na Křiževac a závěrečná mše festivalu, kterou zde sloužili místní františkáni při východu slunce. Panovala zde po celou dobu nádherná atmosféra a myslím, že jsem nebyla jediná, komu se nechtělo odjíždět. Děkuji všem, kteří se na organizaci tohoto zájezdu podíleli. Pokud budete mít možnost Medžugorji navštívit, určitě ji využijte. Je to nezapomenutelný zážitek.

Jana Janovská

Výuka náboženství v novém školním roce

Chrám sv. Petra a Pavla ve středu 3. října přivítal k zahájení výuky náboženství početnou skupinu dětí i rodičů. Naši duchovní otcové Konstantin a Matěj zahájili setkání modlitbou. Společně jsme si zazpívali a pak jsme rozdělili děti podle věku.

Přehled vyučovacích hodin

Šárka Landkammerová
předškolní děti a 1. třída
středa 14:30–15:15; Říčany

Kateřina Beránková
2. třída
středa 14:30–15:15; Říčany

P. Konstantin
**příprava na první svaté přijímání,
3. třída**
středa 14:30–15:15; Říčany

Miloslava Pangrácová
4.– 5. třída
středa 14:30–15:15; Říčany

Hana Zavadilová
1.–5. třída
pondělí 17:00–18:00; Sluštice
1.–2. třída
středa 13:00–14:00; Mukařov
3.– 5. třída
středa 14:00–15:00; Mukařov
5.– 8. třída
středa 16:00–16:45; Říčany

P. Matěj
2.– 3. třída
čtvrtek 17:30–18:30; Kostelec
u Křížků

Miroslava Dvořáková
4.– 6. třída
čtvrtek 17:30–18:30; Kostelec
u Křížků

Sestavila Miloslava Pangrácová

Jak lépe chápat mši svatou

O nových materiálech pro děti

„Proč vlastně musíme chodit do kostela?“ – Možná, že se vaše děti takto ani neptají, protože jsou prostě už zvyklé, že se v neděli chodí s rodinou do kostela. Navíc máme v Říčanech obrovské plus: jsou tam jiné děti! Nicméně – upřímně – taková mše svatá je z hlediska předškolního dítěte docela zdoluhavá. Také pro děti mladšího školního věku je obtížné rozumět písničkám i textům. Tak je alespoň fajn, když sedí tak, aby viděly dění u oltáře, když máme veselého faráře a milého kaplana, když smí nosit dary a hodit mince do košíku.

Od nového školního roku vyzkoušíme ale ještě jiný způsob, jak dětem přiblížit i texty mše, zejména čtení a evangelium. Již pár let existují „sešitky paní Marie Nedbalové“, s kterými pracuje úspěšně řada pražských farností. Koncept je takový, že na každou neděli je určen jeden sešit, který obsahuje ve zkrácené formě, ale v liturgickém znění, čtení, žalm, evangelium a k tomu i příběh a hádanku. Katechetky Šárka Landkammerová (povede děti

školkového věku a první třídu) a Katka Beránková (povede druhou třídu) připravují při výuce náboženství pomocí sešitků věkově přiměřenou formou děti na nedělní liturgii. V neděli poznají děti v textech něco, co už probrali a vybavují si, co se k tomu naučily. Cílem je, aby si malé děti „víc odnesly“ ze mše.

Pokud se tento způsob osvědčí, zpřístupní se sešitky od začátku adventu jak dětem z náboženství, tak i dětem, které na náboženství nechodí. Nebude ale stačit dětem sešitky jen dávat do ruky. Je potřeba, aby dospělý dítěti texty přiblížil. (Komu je nyní líto, že nepřihlásil svoje dítě na náboženství, může ho ještě dodatečně přihlásit.)

Je mnoho možností, jak buď ve výuce náboženství, nebo i doma s tímto novým materiálem pracovat. Tyto možnosti už tady pro rozsáhlost nemohu vylíčit. (Zájemci najdou více na stránkách: liturgieprodeti.cz) Co je ale určitě skvělé, že se sešity dají sbírat do připraveného šanonu a že tím postupně získáte celý misál!

PS.: I nám rodičům neškodí, když chodíme na mši připraveni, ale to už bude jen jeden ze žádoucích vedlejších účinků nových sešitků.

Anna Sirovátková

Pouť k Markétě Antiochijské

Dne 17. července jsem se přidala k pouti s ostatky sv. Markéty Antiochijské. Šlo o část vícedenního putování z Olomouce do rakouského Marcheggu. Každý den se vedení pouti ujala předem určená skupina a 17. 7. to bylo hnutí Modlitby matek. Téma tohoto dne bylo „čistota srdce a lidská láska“, pozvány byly zejména matky s dcerami, ale zúčastnilo se i několik kněží a další poutníci. Sešli jsme se ve Starém Městě u Uherského Hradiště v kostele sv. Ducha. Po modlitbě a přivítání národními koordinátorkami MM Čech a Slovenska a po seznámení s životem sv. Markéty a požehnání jsme se vydali na cestu. Šli jsme poutní cestou s modlitbou růžence a zpěvem na Velehrad, kde se konala mše svatá. Následovala přednáška o lidské lásce pro dospělé, starší a mladší děvčata

zvláště, poté společná adorace a na závěr si část účastnic (bylo nás mnohem víc, než organizátorky pomyslely, kolem tří set) mohla vzít domů perlu – symbol čistoty. Celá pouť měřila asi dvě stě kilometrů, my jsme měli v nohách přibližně osm.

V Marcheggu se letos slaví 750 let od první písemné zmínky o městě i o chrámu sv. Markéty, pro nějž věnoval její ostatky papež Alexandr IV. Přemyslu Otakarovi II. Ten spolu s olomouckým biskupem Brunem ze Schauenburgu roku 1260 toto město založil s úmyslem zřídit zde biskupství. Roku 1276 se města zmocnil Rudolf Habsburský a události se vyvinuly jiným směrem. Chrám sv. Markéty nebyl dostavěn, stojí pouze kostel – původní presbytář. Ostatky se dostaly na své místo až letos – pro jejich cestu byl vytvořen relikviář s vyobrazením Přemysla Otakara II., biskupa Bruna a svatých Cyrila a Metoděje (pravděpodobně to byli oni, kdo přinesl úctu ke sv. Markétě na Velkou Moravu – tedy i do oblasti Marcheggu).

O co z této pouti se chci s vámi podělit? Nevěděla jsem, že existuje krásná poutní cesta od kraje Starého Města na Velehrad – klidná, opravená, mezi poli, lemovaná stromy, opatřená kamennými sloupky

Foto: Z archivu Libuše Řezbové

Relikviář pro ostatky sv. Markéty s vyobrazením Přemysla Otakara II., biskupa Bruna a svatých Cyrila a Metoděje

s vyobrazeními tajemství všech čtyř růženců... Velmi doporučuji projít si ji. Dalším obohacením pro mě bylo seznámení se s životem této statečné svěťice, která se dokázala ke Kristu přiznat, i když věděla, že ji čeká mučení, smrt. Nekličkovala, neuhýbala, nevybírala si pohodlnější polovičatou cestu, a přitom mohla mít moc a bohatství...

Mám pocit, že její příklad mravní síly a stálosti velmi promlouvá do naší doby. O jejím životě však neexistuje mnoho spolehlivých zpráv. Pravděpodobně se narodila v rodině pohanského kněze ve druhé polovině 3. století v Antiochii Pisidské, v dnešním

Turecku. Matka jí brzy zemřela, vyrůstala u chůvy, která byla křesťanka a v tomto duchu ji i vychovávala. (Tato skutečnost nám ukazuje, jak je důležité, aby naše děti měly dobré vzory, dobré vychovatele, učitele, přátele.) Když se jako mladá, velmi krásná dívka vracela zpět k otci, přiznala víru v jediného Boha, otec se jí zřekl, poslal ji pást ovce – konat práci otroků –, aby se napravila. Tam ji potkal pisidský vládce Olibrios, zatoužil po ní a pozval ji k sobě do paláce. Když ale zjistil, že Markéta vyznává křesťanskou víru a rozhodla se patřit Kristu, přešla ho laskavost a vydal ji krutému mučení a nakonec stětí. Byla to mladá dívka na počátku slibného

života. Chováním ale byla již také dospělou ženou. V očích nejen dnešních lidí byla „hloupá“, ale jí záleželo především na Božím pohledu.

Ačkoli většina informací o jejím životě pochází z legendy, uctíváme ji jako velkou světicí a pomocnici – je patronkou rolníků, pastýřů, dívek, manželek, těhotných žen, kojných, pomáhá při těžkém porodu (prý si před smrtí přála, aby každá žena, která ji bude uctívat, porodila zdravé dítě), neplodnosti, nemocech obličejů a při poraněních, je pomocnicí v nouzi, chrání před démony, je také vzývána za příhodné počasí pro sklizeň. Spolu se sv. Kateřinou Alexandrijskou a sv. Barborou tvoří trio tzv. Tří svatých panen. Náleží též do sboru čtrnácti svatých pomocníků. Na vyobrazeních vidíme svatou Markétu často s korunou na hlavě, v ruce mívá knihu, palmu, kříž nebo hůl s křížem. V levé ruce někdy drží na řetěze uvázaného draka. U nohou světicí bývají zobrazeny mučící nástroje, hřeben nebo pochodeň, může být i meč. Dalším atributem bývají perly. Jméno Markéta je orientálního původu, staroindické slovo „mandžárí“ přejala řečtina jako „margarites“, odtud latina jako „margarita“ a jeho významem je „perla“.

Libuše Řezbová

Jiří Suchý: Klaun si povídá s Bohem, Galén 2017

Možná jste si před časem v Katolickém týdeníku přečetli knižní tip Jana Paulase. Cituji: „Nevím, zda jsem někdy četl tak milou knížku o Pánu Bohu. Nemyslím dětskou, ale pro dospělého člověka. Přemítání Jiřího Suchého Klaun si povídá s Bohem takovou knížkou je.“

Do minulého Zvonu jsem o této knize chtěla psát, ale Jan Paulas ve svém tipu přesně vystihl to, co jsem sama při čtení knížky cítila. Proto bych jen opakovala jeho postřehy. Raději tedy několik citací z článku a knihy. „Všechno, co jsem tu napsal, jsem psal, měnil, doplňoval a škrtil po dobu patnácti let, podle toho, k čemu jsem zrovna došel. Pokud si myslíte, že jsem nedošel k ničemu pořádnému, nepřál bych vám vidět tu první prapodobu těchto úvah.“ – Píše autor s odzbrojující pokorou. V knize se zabývá otázkami ohledně pojmu Bůh, Bůh stvořitel, evolucí, lidskou duší, Desaterem, modlitbou, církví, Pannou Marií apod. Tyto otázky si možná pokládáme i my, ale Klaun se nemusí bát, že sklídí od lidí

posměch, jeho příklad je osvobozující, tudíž je knížka podnětná i pro „lid kostelní“. Uměli bychom Jiřímu Suchému na jeho otázky odpovědět, nebo jen pravdy víry přijímáme a nepřemýšlíme o nich? Kdo je tedy na cestě k Pánu Bohu dál? Ten, kdo má tyto dotazy zodpovězeny, si alespoň užije vtipné a noblesní čtení. (Volně přebírám z článku Jana Paulase.) Mohu s radostí každému přečtení této zajímavé knihy doporučit.

Miloslava Pangráčová

Na poutě do různých světových stran

Pokračujeme v putování po poutních místech v naší zemi – zamíříme do jižních, západních a východních Čech.

Vyšší Brod. Maria Rast am Stein. Do vrchu s převýšením, které činí od Vltavy asi 200 metrů, se jde z náměstí po křížové cestě. Ta je jen mírně obtížná, vede šumavským hvozdem s pěknými

Foto: Karel Habač

Kostel Panny Marie Sněžné, U Svatého Kamene

výhledy. Poutní kostelík je pseudorománského slohu z 19. století. Vyšší Brod je nejjižnější obcí v Čechách, známý především svým cisterciáckým klášteřem. Tam se můžete také občerstvit a zakoupit klášterní výrobky.

U Svatého Kamene. Ze železniční stanice Rybník nedaleko Dolního Dvořiště, hraničního přechodu do Rakouska, se tam dostanete za jednu a půl hodinu pěšky. Pěkně po rovině, ačkoli jste již v Novohradských horách. Jedná se o poutní kostel Panny Marie Sněžné (Maria Schnee), který je prakticky na samotě, akorát jsou

tam tři obytné domy, z toho jedna hospůdka, ve které se zastavil čas, a stánek s upomínkovými předměty. Kostel je přes den volně přístupný. Součástí kostela je kaple se svatým kamenem, na kterém je umístěna socha Panny Marie. Poblíž je také kaple, kde vyvěrá pramen léčivé vody. Dříve tam stál i klášter, který byl v průběhu sedmdesátých a osmdesátých let zbořen a stejný osud měl potkat kostel. Po otevření hranic v roce 1989 byl ale díky finančním darům a spolupráci Čechů, Rakušanů a Němců i s kaplí zrekonstruován. Krásné a klidné místo pro rozjímání!

Foto: Karel Hbabal

Maria Loreto. Starý Hrozňatov u Chebu. Dvě hodiny chůze od nádraží Cheb (Eger), po rovině, zalesněnou krajinou většinou po cyklostezce se dostaneme do Starého Hrozňatova, kde nás nejprve uvítá hrad přestavěný na zámek a poté nad údolím mariánské poutní místo Maria Loreto s loretánskou kaplí a kostelíkem sv. Ducha, kterému před lety hrozila zkáza. Po roce 1990 (hlavně přičiněním rodáka Antona Harta a obyvatel blízkého Waldsassenu) byl areál zrekonstruován a je v sezoně přístupný veřejnosti, s možností zakoupení upomínkových předmětů. Je odtud krásný výhled na nejvyšší horu Českého lesa Dyleň. Ve Starém Hrozňatově je restaurace a kdo má kolo, může zajet do Waldsassenu, kde se nachází klášter.

Hora Kalvárie. Jaroměřice u Jevíčka. Přesunuli jsme se pomyslně do východních Čech. Původně to ale byla Morava, zvaná malá Haná. Místní lidé tam hovoří hanáckým dialektem. Na nevysoký kopec vystoupáme poměrně strmě po křížové cestě, asi za čtvrt hodiny. Má atypických jedenáct zastavení, která nemají jednotnou podobu. Před námi se poté objeví krásný barokní areál ve stylu Santiniho staveb s Loretánskou

kaplí. Do Jaroměřic se dobře dostanete autobusem ze Svitav, města s nejdelším náměstím v Čechách.

Karel Habal

Odkud a kam dál?

Skauti 167. oddílu střediska Blaník

Náš skautský oddíl slaví letos 30 let od svého založení. To však jistě nemá být důvodem jen k oslavám a k nostalgickému vzpomínání. Rád bych tuto událost uchopil i jako příležitost vyjasnit si, co dobrého jsme zdědili po svých předchůdcích.

Už jen to, kde stojíme, je pro nás takovým „dědictvím skautských předků“. Naše příslušnost ke středisku Blaník, stejně jako ke křesťanství – a to nejen hodnotově, ale také velmi konkrétně k místní farnosti –, je pro nás přínosem a (nejen proto) také závazkem. Stejně tak jsme rádi (a do budoucna se pokusíme s tím pracovat ještě vědoměji), že jsme oddíl z Říčan. Přesto, nebo snad právě proto, že jsme – vedoucí i děti – často původem a bydlištěm mimoříčanští.

Nejsme však oddíl usedlý, jak by se snad mohlo zdát. Naopak. Nemáme vlastní tábořiště ani dostatek vybavení, a tak jsme odkázáni na to být hosty. Rádi toho však využíváme tak, že na tábor vyrážíme do různých krajín naší republiky. Také nás těší, že jsme v oddíle společně holky i kluci, ač v jednotlivých družinkách, kromě pravidelné výjimky u té nejmladší, jsou kluci a holky zvlášť. Považujeme to za dobré, neboť jednou jsme prostředím, kde stejně staří kluci mohou řešit, co je právě pálí, a jindy můžeme vytvořit prostor,

Foto: Adéla Doušová

kde dívka poprvé zjistí, že kluci můžou být „taky normální“.

Podtrženo sečteno: z minulosti jsme si přinesli důraz na „dobrou partu“ a stálé vztahy s okolím. Zároveň se snažíme, aby různost členů nebyla jen překážkou, jíž každá různost nutně je, ale také kvasem a solí.

*Jan Havelka, vedoucí družinky
Marafiky – kluci*

☞ PŘIPRAVUJEME ☞

Každé adventní pondělí (od 3. prosince) jste zváni na **roráty** – ráno v 6 hodin v říčanském kostele.

Pátek 7. prosince: setkání se sv. Mikulášem v říčanském kostele na závěr mše svaté.

Neděle 9. prosince (2. neděle adventní): adventní setkání s římskokatolickou farností – od 18 hodin na Masarykově náměstí v Říčanech

Bližší informace sledujte v ohláškách, ve vývěskách před kostelem a na webu farnosti. Pokud byste při některé akci chtěli přiložit ruku k dílu, hlaste se u P. Konstantina a P. Matěje.

Humanitární sbírka

Podzimní humanitární sbírka, která se uskutečnila v úterý 9. října, zaplnila více než půlku nákladního auta. Do naší charitní pokladny přinesla 1435 Kč a 1000 Kč jsme předali do Diakonie jako příspěvek na odvoz sbírky, případně na její další činnost.

Odeslání peněz z Tříkrálové sbírky

Na účet hospice Dobrého pastýře v Čerčanech jsme odeslali 31 000 Kč. Je to větší část z peněz, které jsme vybrali při Tříkrálové sbírce 2018.

Hudební program v DPS Senior

Na čtvrtek 22. listopadu od 17 hodin jsme do DPS Senior opět pozvali Komorní soubor Pražského salonního orchestru pod vedením Václava Vomáčky. Pravděpodobně opět přijede trio muzikantů: Václav Vomáčka (zpěv, klavír), Jana Perglová (housle), Jiří Šrámek (akordeon). Těšíme se na společný

program. Srdečně zveme nejen obyvatele Senioru, ale všechny, kdo mají rádi hezké písničky. Vstup je volný.

Z Arcidiecézní charity Praha

Ve středu 31. října od 19 hodin se uskuteční v Praze ve Smetanově síni Obecního domu **27. benefiční koncert Arcidiecézní charity Praha** ve prospěch České nemocnice sv. Karla Lwagy v Ugandě. Koncert se koná pod záštitou pražského arcibiskupa kardinála Dominika Duky OP.

Na program je Symfonie č. 5 Osudová od Ludwiga van Beethovena, hraje Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK s dirigentem Tomášem Braunerem a sopranistkou Lucíí Silkenovou.

Moderuje tentokrát P. Zbigniew Czendlik.

Vstupenky jsou již v prodeji na www.praha.charita.cz.

Prostřednictvím programu **Adopce na dálku** pomáhá Arcidiecézní charita Praha již 25 let. První indiští školáci, kteří usedli do lavic díky podpoře českých dárců, jsou dnes už třicátníci a díky vzdělání našli dobré pracovní uplatnění. Během 25 let zaplatili Češi vzdělání 32 tisícům dětí ze sociálně slabých rodin v osmi zemích světa. Takový

úspěch si vysvětluje ředitel Arcidiecézní charity Praha Jaroslav Němec nejen štědrostí obyvatel Česka, která se každoročně ukazuje i v jiných sbírkách, ale i tím, že lidé v naší zemi dobře vědí, jaký dopad na budoucnost každého člověka má vzdělání. Aktuálně je v programu Adopce na dálku podporováno 7 784 dětí.

Připravila Marie Junková

O Dobrobazaru

Slavnostním předáním symbolických šeků se v neděli 16. září uzavřel v Čestlicích třináctý ročník Dobrobazaru. Letos se výše výtěžku vyšplhala na 105 594 Kč a rozdělily se o něj dvě organizace, které lidem na sklonku života umožňují zůstat v domácím prostředí. Za Cestu domů symbolický šek převzala Klára Fischerová, za Hospic Dobrého Pastýře pak z Čerčan přijela Adriana Šandřejová.

Dobročinná akce na podporu domácí hospicové péče se koná vždy třetí červnovou nedělí na farní zahradě u kostela sv. Prokopa v Čestlicích. Jste srdečně zváni na další ročník, který proběhne v neděli 16. června 2019.

Renata Skalošová

Neděle 28. října – slavnostní hlas zvonů v chrámu sv. Petra a Pavla

V roce 100. výročí založení Československé republiky se 28. října rozezní zvon v chrámu sv. Petra a Pavla v Říčanech společně s tím v italském Roveretu. Farář Don Rozaro navrhl zvon ulít ze zbraní, které tam zůstaly po skončení války. **Zvon padlých – Campana di Caduti** byl za přítomnosti Viktora Emanuela II. a papeže Pia XII. odhalen 24. října 1925 (pokřtěn již 24. května 1925 jako **Matka trpící – Maria dolens** se vzpomínkou na matky, které v bojích ztratily své syny). Každý večer vždy ve 21 hodin zní nad Roveretem do širokého okolí sto úderů za padlé vojáky. Dvěma sty údery pak připomíná svátky zemí, které se bojů první světové války zúčastnily.

Naše město se k vyzvánění zvonu v Roveretu připojilo před sedmnácti lety. Hlas zvonů se 28. října nese také Velkými Popovicemi a dalšími blízkými i trochu vzdálenějšími obcemi.

Tato tradice pokračuje, nezapomínáme...

Miloslava Pangrácová

Foto: Gio 2000; CC BY-SA 3.0

Zvon padlých v italském Roveretu

Den válečných veteránů

Den válečných veteránů **11. listopad** (na památku výročí konce první světové války v roce 1918) si letos můžeme symbolicky připomenout i v Říčanech. Připnutím květu vlčího máku dáváme vědět, že nezapomínáme na hrdinství vojáků z různých válek a bojů a vzdáváme jim úctu.

Tuto tradici, známou především v anglosaských zemích, se snaží

i v českých podmínkách uvést do života organizace Post Bellum. Pořádá veřejnou sbírku, jejíž výtěžek přispěje k uhrazení nákladů, které jsou spojeny s natáčením svědectví válečných veteránů. Kasička a vlčí máky, které dostane každý, kdo do sbírky přispěje, budou k dispozici ve dnech 1. až 11. listopadu v budově Muzea Říčany v Rýdlově ulici.

Renata Skalošová

CO KDO V CÍRKVI DĚLÁ?

Papež, biskup i kněz slouží v církvi Bohu a lidem. V jejich službě najdeme mnoho společného, ale některé úkoly se liší. Přiřaďte k jednotlivým větám písmeno P, B nebo K – podle toho, zda jde o úkol papeže, biskupa či kněze. Pod obrázky dopište jméno současného papeže, vašeho diecézního biskupa a kněze vaší farnosti.

Spravuje farnost.

Svolává koncil.

Předsedá farní radě.

Nosí fialovou kleriku.

Volí ho konkláve.

Nosí černou kleriku.

Je římským biskupem.

Světí posvátné oleje na Zelený čtvrtek.

Je podřízen biskupovi.

Světí biskupy.

Je mu svěřena péče o diecézi.

Nosí kleriku bílé barvy.

Světí kněze.

Zdroj: Biskupství brněnské.

ZVON – farní zpravodaj | Vydává Římskokatolická farnost, Masarykovo nám. 70, 251 01 Říčany, tel.: 323 605 403, e-mail: Zvon.Ricany@seznam.cz nebo jaroslav.baluch@seznam.cz, www.ricany.cz/farnost

Redakce: P. Matěj Jaroslav Baluch O. Praem., Renata Skalošová, Miloslava Pangrácová, Alena Klvaňová, Hana Zavadilová | Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Uzávěrka příštího Zvonu je ve středu 5. prosince 2018.

Římskokatolická farnost sv. Petra a Pavla v Říčanech

Rozpis mší

Neděle 28. 10.	30. neděle v liturgickém mezidobí	8:00 8:30 9:30 10:15 11:00 13:00	Mukařov Velké Popovice Říčany Kostelec u Křížků Jažlovice Lipany
Pondělí 29. 10.		15:00	DPS Říčany
Úterý 30. 10.		9:00	Říčany
Středa 31. 10.		18:00	Říčany
Čtvrtek 1. 11.	Slavnost všech svatých	17:30 18:00	Mukařov Říčany
Pátek 2. 11.	Památka zesnulých Dušičky	15:00 17:30 17:30 18:00 19:00	Říčany – hřbitov Mukařov Kostelec u Křížků Říčany – kostel Velké Popovice
Sobota 3. 11.		14:30 16:00 18:00	Olešky – za †farníky Kamenice – za †farníky Říčany
Neděle 4. 11.	31. neděle v liturgickém mezidobí	8:00 8:30 9:30 10:15 11:00	Mukařov Velké Popovice Říčany Kostelec u Křížků Otice

- V tomto období lze získat plnomocné odpustky za duše v očistci.
- V pátek od 17:00 hodin adorace a možnost ke svaté zpovědi.